

- sprejme kateri koli drugi ukrep, za katerega bi Sodišče prve stopnje ocenilo, da je primeren za to, da Komisija izpolni svoje obveznosti iz člena 233 ES ter predvsem, da ponovno preuči prijavo, vloženo dne 27. oktobra 1997;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Z izpodbijano odločbo je bila prijava, ki jo je dne 27. oktobra 1987 na podlagi člena 3 Uredbe št. 17/62 vložila takratna Alenia Difesa, ki je bila del podjetja FINMECCANICA S.p.A., zavrnjena zato, ker naj ne bi bili podani pogoji na podlagi katerih bi se za EUROCONTROL lahko uporabilo predpise Skupnosti na področju konkurence, ter zato, ker naj ne bi bilo zadostnih dokazov za domnevno zlorabo, navedeno v prijavi. Tožeča stranka je prijavila zlorabo prevladujočega položaja s strani EUROCONTROL-a ter izkrivljajoče učinke, ki jih ima za konkurenco pri načinu upravljanja s pogodbami o razvoju prototipov, pravic intelektualne lastnine (IPR's), v povezavi s pogodbami o dobavi opreme Air Traffic Management, kot tudi pri sodelovanju z državno upravo.

Odločba se izpodbija zaradi kršenja člena 82 Pogodbe ES. Zlasti v delu v katerem le-ta sicer v načelu priznava uporabljivost člena 82 za EUROCONTROL, vendar v obravnavanem primeru izključi njegovo uporabljivost zato ker meni, da dejavnosti normalizacije in sodelovanja z državno upravo, ki ju izvaja, nimajo ekonomskega značaja.

Poleg navedene kršitve naj bi bila odločba neveljavna tudi zato, ker Komisija:

- (a) ni meritorno preučila značaja prijavljene zlorabe delovanja v zvezi z dejavnostmi normalizacije, urejanja in potrjevanja, kot tudi sodelovanja z državno upravo;
- (b) pri meritornem odločanju, čeprav samo na kratko, o ravnanju EUROCONTROL-a v zvezi z nakupom prototipov ter upravljanjem z intelektualnimi pravicami, ocenila, da ne gre za zlorabo po členu 82 Pogodbe ES.

Izpodbijana odločba naj bi bila neveljavna tudi zato, ker ne vsebuje nikakršne obrazložitve razlogov, ki bi lahko utemeljevali neekonomski značaj navedenih dejavnosti EUROCONTROL-a oziroma neobstoja zlorabe s strani EUROCONTROL-a iz člena 82 Pogodbe ES.

Tožba Electricité de France (EDF) proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 27. aprila 2004

(Zadeva T-156/04)

(2004/C 179/24)

(Jezik postopka: francoščina)

Electricité de France (EDF), s sedežem v Parizu (Francija), ki jo zastopa Michel Debroux, avocat, z naslovom za vročanje v

Luksemburgu, je dne 27. aprila 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nična člena 3 in 4 odločbe Komisije K(2003)4637 konč. z dne 16. decembra 2003 o državnih pomočeh, ki jih je Francija podelila tožeči stranki in sektorju elektroenergetske in plinske industrije v obliki računovodskih in davčnih ukrepov leta 1997 ob prestrukturiranju bilance EDF,
- le podredno pa da razglasi za nična člena 3 in 4 izpodbijane odločbe, v kolikor je znesek, katerega vrnitev je bila odrejena EDF, znatno precenjen,
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

V izpodbijani odločbi se je Komisija postavila na stališče, da je neplačevanja davka od dohodka gospodarskih družb ob prerazporeditvi rezervnih skladov, za katere se ne plačuje davek za vplačane kapitalske vložke za obnovitev svojega elektrodistribucijskega omrežja, državna pomoč, ki ni združljiva s skupnim trgov.

V utemeljitvi tožbe tožeča stranka najprej navaja tožbeni razlog domnevne bistvene kršitve postopka. Navaja, da naj bi zaradi spremembe svoje analize med odločbo o otvoritvi postopka in sprejemom izpodbijane odločbe, ne da bi pri tem lahko tožeča stranka podala stališča, Komisija kršila pravice do obrambe.

Tožeča stranka nato navaja, da je treba sporne ukrepe analizirati kot zakonit posel zvišanja kapitala tožeče stranke. Ker Komisija ni odgovorila na te navedbe tožeče stranke, je kršila svojo obveznost obrazložitve in je zmotno uporabila pravo pri presojanju pojma državne pomoči. Tožeča stranka ravno tako v okviru istega tožbenega razloga navaja, da naj sporni ukrepi ne bi prizadela trgovine med državami članicami in se torej ne morejo obravnavati kot državne pomoči.

Na koncu pa v utemeljitev svojega podrednega tožbenega zahtevka tožeča stranka navaja, da naj bi ji bila z izpodbijano odločbo odrejena povrnitev višjega zneska, od tistega, ki bi se lahko morebiti štel kot dolgovani.